

A. Balogh Éva versei

Szó-kristály

*A rácsszerkezet
tisztán látható molekulái
a kimondás pillanatában
önmaguk torz utánzatává
roncsolódnak.*

Temető esőben

*Kő-krisztus arcán
víz csorog:
az el nem sírt könnyek.*

P.J.

*A kékölű tavak országa voltam.
Az űrbenyúló karoké,
A kimeredt Isten-kérdező szemeké.
Mert egyre nehezebb lett Istent megkérdezni.
Kockaél-pontosságú választ kapni.
A kérdés nélküli válaszok
tolultak a helyükbe,
és a megfontolt lombú fák alatt
óvatos este közelgett.*

Apokalipszis

*Talán csak
bejön valaki az ajtón.
Leül, körülnéz
és pillantásától
hétrét roskad a világ.*